

מוֹטִיב

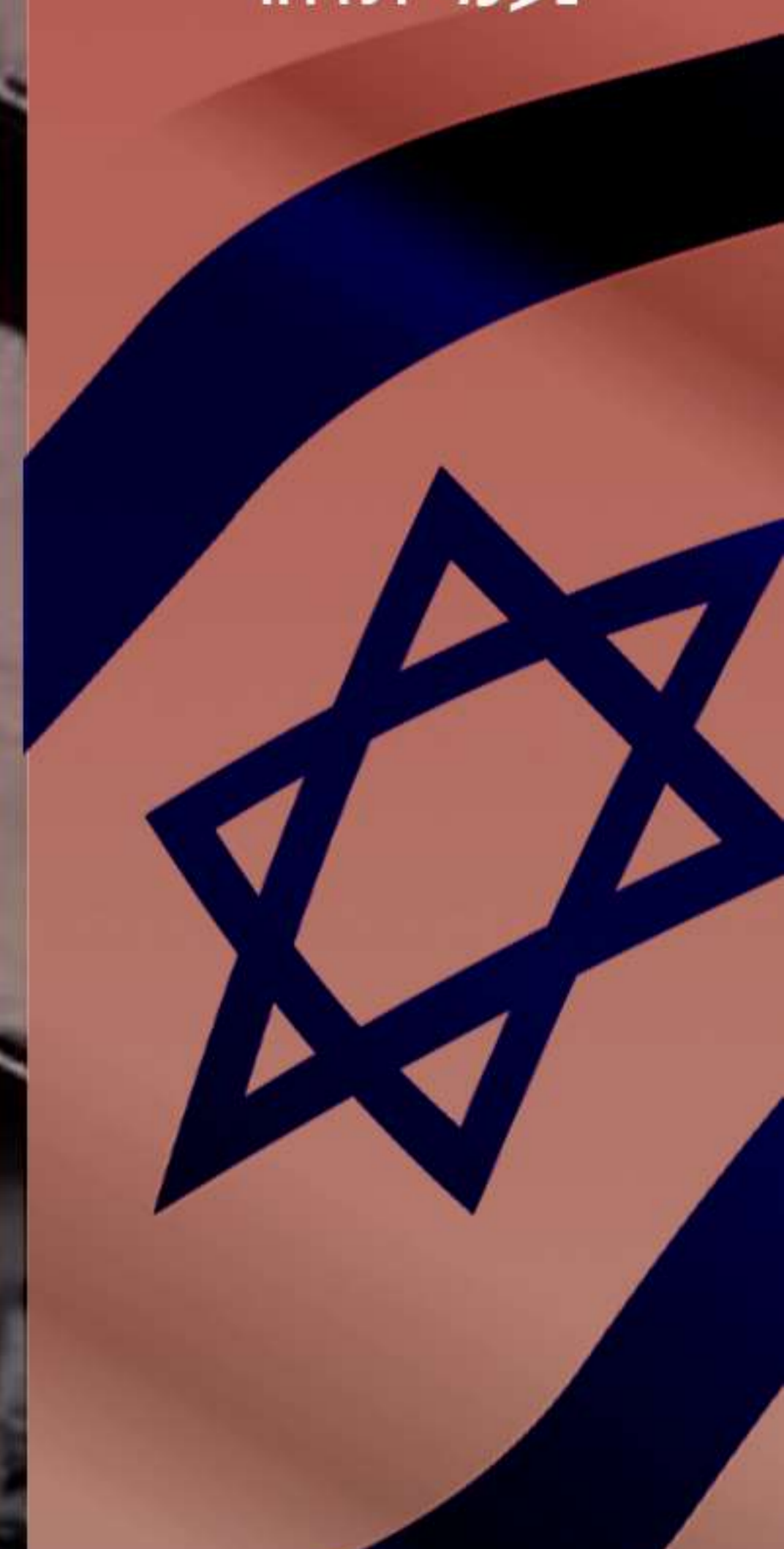
על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

שני אחיון
לינור אליאב
הודי ארגוב
אלעד ארנון
לאה ברוך
רחלה ברנס
שולה ברנע
גלית גז
ירדן גרוסר
תמר דוד-כריספי
ענת טסלר-מסיקה
טארק טרביה
אברהם (רמי) ישראלי
מוטי לופו
חנה מורג
שני מלכה
רויטל משעלי
אהוד נוה
ירין נקטלוב
תות הרמס סאטורי
קורין סופר
אורית סרן
מיה פולק
רבקה פישביין-עמנואל
ראובן פרומר
גילי קימור
גד קינר-קיסניגר
אביעד רוזנהק
יצחק רייכר
שרון רמר-ביאל
נועם מאיר שדות
מיכל שחר
ציפי שחרור
יובל ששון
נעמי תדהר

גיליון 107 | דצמבר 2023, כסלו ה'תשפ"ד

חיוי מלחמה

בתוך הלחימה...

שלום לכם,

אנחנו בשבוע התשיעי מאז אותו יום ארור של ה-7 באוקטובר בו כולנו קמנו למציאות שלא הכרנו לפני כן ולתחושות של חוסר אונים, תדהמה, צער, כאב בלתי יתואר ותחושות קשות מאוד בין כל חלקי העם.

הזוועות שביצעו הטרוריסטים מהחמאס בחיילי צה"ל, בקיבוצים וביישובים בעוטף ישראל ובפסטיבל נובה זעזעו את כולנו ומאז לא התחושות לא מרפות.

מאז אותו יום אנחנו במלחמה. מלחמה שנכפתה עלינו ושלא רצינו בה. כולנו כבר מבינים שהיא תהיה ממושכת, אבל בסוף אין לנו אפשרות אחרת מלבד לנצח - וננצח!

בעת הקשה הזאת קראנו לכם להביע את תחושתכם וביקשנו מכם לשלוח אלינו שירים וסיפורים בנושא. קיבלנו יצירות רבות והרגשנו שלא נכון לבחור בין היוצרים ששלחו לנו יצירות בעת הזאת ולכן החלטנו לפרסם שלושה גיליונות בנושא שיכילו את כל היוצרים ששלחו לנו יצירות. הגיליון הראשון בנושא פורסם בחודש שעבר. כעת, אנחנו מציגים לכם את הגיליון השלישי מתוך השלושה.

אנחנו מייחלים לימים טובים יותר ולשחרור מיידי של כל החטופים שעדיין נשארו שם מאחור לאחר עסקת החטופים שקרסה בה לשמחתנו חזרו אלינו בשבוע הקודם ילדים, אימהות, נשים ונערים. רבים רבים עדיין שם, כולל משפחת ביבס. מקווים שנראה אותם בריאים ושלמים בבית בקרוב.

מול קולות של אנטישמיות מתגברת וקריאות להשמדתה של מדינתנו האהובה על כולנו להיות מאוחדים. זה צו השעה וזאת חובתנו המוסרית לכל אלו שבמותם ציוו לנו את החיים בארץ הזאת.

בעצב רב ובכאב עצום ובתקווה לעתיד טוב יותר, אלירן, יאיר, רובי, עמליה ורוזי

ליאורה דיין ז"ל
הייתה אוהבת אדם.
אהבתה הגדולה ביותר
הייתה למילה הכתובה
ולקריאת ספרות ושירה,
ואתם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה
ונושא את שמה.

יובל ששון

תוקפת את התרדה

אשה אמיצה

מקפידה לשמע

פרטים, נתונים, מבינה

משתדלת להיות מחברת לכל מה שקורה

נתרמת לסייע, לעזור, לעשות מעשה

מחפשת איך להיות

חלק מהעם.

כאב המציאות

תמר דוד-כריספי

דממה

שנה עמקה

התעוררות לא ברורה

למשמע אזעקה

חלום או מציאות?

אזעקה חודרת אל הנשמה

ומודיעה: "אני המציאות החדשה".

מציאות לא צפויה

ההיסטוריה חוזרת על עצמה

במלוא העצמה

או שמא זו תהיה היסטוריה

עקבה מדם

שלבשה לה צורה

הצורבת את הנשמה

ומכה ללא אבחנה

יורקת בבוז על האדם

ששקע בהנאות החיים

ובקונפליקטים כאלה ואחרים

ומחק מזכרונו

את קדשת החיים!

ציפייה נואלת

נעמי תדהר

ימים פְּרוּמִים
קול גְּהִי מִבֶּקָה
אֵיךְ אֲשָׂא מְכַאוֹבִים
כְּשֶׁהֲדִי הֶצַּעַר נִבְטִים,
נְשִׁימוֹת מִתְמֹת
זְכוֹנוֹת שְׁנִמְחוּ
צְפִיָּה נוֹאֵלֶת.

צְעָדִים עַל מַרְצָפוֹת אֲפֵרוֹת גְּזֵהָרִים שְׁלֵא לְפָרֵם
הַאֲוֵרְלוֹגִין הַיָּשָׁן וְהַפְּמוֹטוֹת שְׁאִינָם יְכוּלִים לְהֵאִיר אֶת הַחֲשָׁךְ
וּמִי יִשְׁקִיט אֶת הַדָּם?
וְהַשְּׁמִים הַגֵּירוּ בְּשִׁפְתָם.

ענן שחור

לאה ברוך

אלהי שלי,
תעשה לי כל זאת פאשליה,
שאקום בבקר וכלום לא קרה.

אך פתאום התעוררתי
וגליתי
שזאת המציאות
שאני בה שרויה,
מציאות שבה עמי שרוי –
מציאות עגומה
שאינה נתפסת בהבנה.

יש וחצי,
שבת ארוכה,
מי האמין שאליך פכה אני מצפה.
שבת קשה, בלתי נתנת להבנה –
אותך רציתי כשבת אהובה
שתבשר את בואה
של השגרה שמגיעה
סוף חפשת ספות בוכיה.

אליך לא יחלתי למלחמה.
ממך צפיתי לשגרה רגועה
שכלם שבים לחיקה –
לעבודה, לצבא, למשורדים,
לחקלאות, לגנים ולילודה.
מי יחל ומי יירא.
אנחנו פנראה לעולם לא נדע.

מי יעצר את הזנועות?
וכלנו מלאים תקוות
אך הן הולכות ודועכות ואמן מגיעות מיליון שאלות.
הכל שקט ואין תרחיש ורעש.
ואף אנוש לא צופן את הבאות
של חילים שנשבחים,
הורים שנשחרפים,
ילדים שנחטפים,
משפחות שהתפרקו –
עם שנקרע ללא יכולת לאחות את הזנועה.

בריאה

אלעד ארנון

את היום השמיני
ברא למשוררים
שיכתבו בשיר אחד
לעם אחד
את ספר הספרים
אחד מהם פשע
ספר ספורים אחרים
בגללו שרף את כלם
נותרו אודים עשנים
הם מזכירים לנו ברגעים קטנים
את להט התרב המתהפכת
שמתירה לחוש טעמה של שירה
במסכת פאב יצירה
מהגרוש נותרו צלמי רמזים
כוח הרצון
וצער היאוש
ביניהם גוסס חפץ הבחירה
זכר את היום השמיני לקדשו
כי בו ידעת טעם כפירה.

חנה מורג

אל תתירו לפרסום.
תתירו
קשרי שואה עבדה
תתירו להם
לתור.

זאב־זאב מודרני

אברהם (רמי) ישראלי

זאב שחר הגיח ברצועת ארץ
בטבעו הִיה יוֹתֵר צָבוּעַ, כָּרִץ.
לבו הִיה שֶׁל שָׁפוֹן וְזַחַל כְּנַחֲשׁ
אֵל כָּל יְצוֹר תְּמִים תְּמִיד חַשׁ.

בְּכָל פַּעַם שֶׁחֲשַׁשׁ מִמַּתְחָרָה אוֹ מִמְכָּה
לֹא עָמַד לוֹ אִמְץ לְבוֹ וְהִתְחַפֵּר בְּקַרְקַע
מִשֵּׁם זַעַק: "הֲצִילוּ, אֲנִי מִתְקַף"
וְחִפֵּר עָמַק יוֹתֵר בְּמִכְשִׁיר דְּמוֹי כֶּף.

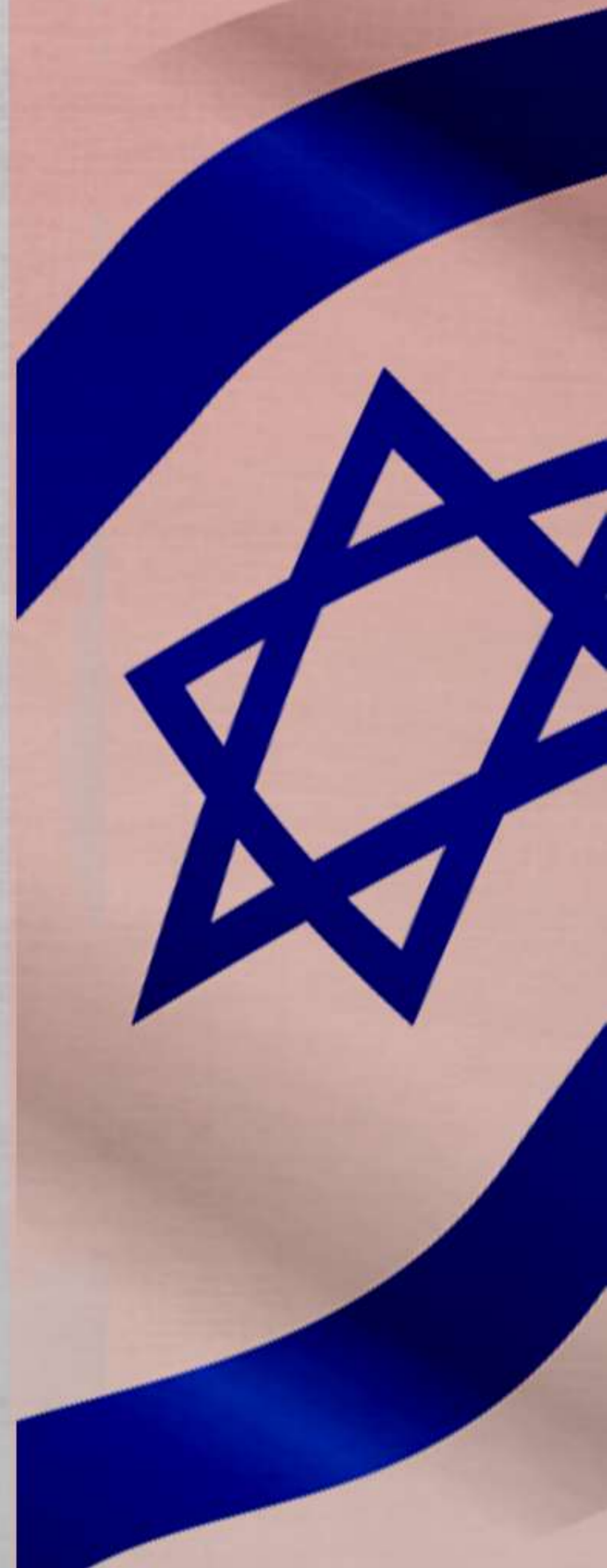
הַנְּזֶק שֶׁגָּרַם לְחִבְרָיו וּבְנֵי מִינוֹ הַזְּאֵבִים
הָיָה רַב, הֵם הִפְכוּ לוֹ לְנֹצֵחַ יְרִיבִים
גַּם מִרְאֵהוּ הָיָה מְלַעַר, כְּנִשְׁמָתוֹ הָאֲכֻזְרִית
וְרִשְׁעוֹתוֹ הִיָּתֵה מַעְבָּר לְמַחְזוֹרִית.

יוֹם אֶחָד הִתְעוֹרֵר נִדְהָם לְמִרְאֵה מִתְעַבָּיו
לֹא הֶאֱמִין לְמִרְאֵה עֵינָיו וְהַחֵל לְזַעַק לְקְרוֹבָיו
רַבִּם אָמְנָם תִּמְכּוּ בוֹ בְּמַלְיָם וּמַעֲט בְּמַעֲשִׂים
אוֹךְ כָּלֵם הֶאֱמִינוּ שֶׁהַפַּעַם יַעֲנֵשׁ לְלֹא נְסִים.

אתה צועק

אביעד רוזנהק

אתה צועק חזק,
אתה היילד שצועק הכי חזק בעולם.
אתה נושף.
יש לי מקל ארוך, אבל
אתה ילד שנושף כמו כלב,
יש לך פה מלכלוך, אתה משקר,
אתה שקרו, הכי שקרו בעולם,
יש לי מקל ארוך, אבל
אתה צועק עוד לפני שהרבצתי,
אתה קורא לאבא,
אתה קורא למשטרה,
אתה שורט את עצמך,
"הרביצו לי", אתה משקר,
"כואב לי", מילל,
אתה שונא אותי,
אתה היילד ששונא הכי חזק בעולם,
מה לא תעשה כדי שיקאב לי,
אני נזקק ממך מאוד,
יש לי מקל ארוך, אבל
אתה מוציא סכין,
לא יכול להתקרב פי
יש לי מקל ארוך, אבל
אתה חותך לעצמך אצבע
וזורק עלי אצבע חתוכה,
אתה חותך לעצמך אצבעות
וזורק עלי אצבעות חתוכות
"כואב לך?" אתה צועק אלי
"כואב לך?" אתה צועק.
"כואב לי", עניתי, "אתה לא שומע?"
אתה היילד שצועק הכי חזק בעולם.

עצובים ושמחים

נועם מאיר שדות

אֲנָשִׁים שְׂמֵחִים בְּאַמְצַע הַדֶּרֶךְ
אֲנָשִׁים שְׂמֵחִים מְאֹד.
אֲנָשִׁים עֲצוּבִים יוֹדְעִים גַּם אַחֲרַת
וְאַתֶּם אֶפְשָׁר לְהַזְדַּהוֹת.
הֵם יוֹשְׁבִים בְּקִרְנוֹת הַבְּתִים
וְכִמְהִים לְאַהֲבָה
וְאוֹתָם אֵין אִישׁ רוֹאֶה
וּבְחִשָּׁאֵי בּוֹכִים אֶת יְגוֹנָם
וְאָדָם אוֹתָם לֹא אוֹהֵב.

כִּי זֶה גּוֹרְלָם שֶׁל הָעֲצוּבִים
לְהִתְעַצֵּב לְבָדָם
בְּאֵין אִישׁ מְבַחֵין בְּקִיּוּמָם.
וְהַשְּׂמֵחִים עוֹלְזִים לָהֶם וְשָׂרִים
טוֹב לָנוּ, טוֹב לָנוּ. בְּכָלֵל.

לפי השיר
"אנשים טובים באמצע הדרך"
מאת נעמי שמר

אימא של חייל

ציפי שחרור

הבן הולך לצבא
ומאז מתחיל השקט
ומחריש גם הבית.
פעם היה הרעש
קולותיו
ותזוזותיו
וחפציו
ונגינותיו.

עם נערתו מדבר
אהבה.
לחבריו מספר הרפתקאותיו.
אולי יבוא
ויבקש כמו פעם
גלידה בטעם שוקולד ותות, אמא!

וישוב השלום בחילך

אהוד נוה

עם עלות השחר
הגיעה הבשורה
ובקר בקיר
האפיר, נעצב.

ותחזר הדמעה
הלחה לבצבץ
ותשוב העצבות
למלא את הלב.

בפנים פואב
והנשמה חומלת
נושאת תפלה
מי יתן
ויהא זה
חלום שחלף

וישוב השלום
בחילך.

פעילות

ירדן גרוסר

זמן מלחמה.

מטה מעלי חורקת.

המטה של השכנים.

הקצב אחיד

גניחות מדי פעם.

אני מקשיבה ברפוז

תודה.

אני אומרת בלב.

עם ישראל חי.

חור בלב

שרון רמרביאל

על קו הטלפון במרפאת השניים
מבקשת אם את צלומי הנשך של בתה
הגיעה תורה לקבל את הבשורה.

על קידוש ה'

שני אוחיון

כָּאֵב, דָּם, צְמֵרֵמֶרֶת וַיִּזְע
אֶתְכֶם סוּבְבוּ כְּמַעַט בְּכֹל רָגַע
שְׁאַחַד אֶת חַיּוֹ לְמַעַנְם הַקָּרִיב
הַשָּׁנִי עַל מוֹתוֹ כְּבָר הַסְּפִיק לְהַגִּיב.

אֱלֹקִים הָיָה אֱלֹקִים יְהִיָּה
אֱלֹקִים עֲכָשׁוּ כְּלוֹ תַּפְאָרָה
שׁוֹמֵר בְּגֵן עֵדֶן אֶת נִשְׁמָתָם הַצְּרוּרָה
שֶׁל גְּבוּרֵי הַחֵיִל שֶׁעָלוּ בְּסַעְרָה.

עֲכָשׁוּ שְׁאוֹתָם רַק מִזְּפִירִים
שֶׁכֵּל שֵׁם הוֹפֵךְ לְאִי־סֶפֶר סְפוּרִים
לֹא מְחַפְּשִׁים צוּדָק אוֹ אֲשֵׁם
הֵם כְּבָר נִפְלוּ עַל קִדּוּשׁ ה'.

אֱלֹקִים הָיָה אֱלֹקִים יְהִיָּה
אֱלֹקִים עֲכָשׁוּ וְכֵלֹ תַּפְאָרָה
שׁוֹמֵר בְּגֵן עֵדֶן
אֶת נִשְׁמָתָם הַצְּרוּרָה
שֶׁל גְּבוּרֵי הַחֵיִל שֶׁעָלוּ בְּסַעְרָה.

אִיד וְלָמָּה זֶה קָרָה
אֵלֹהֵי חֲשִׁבוֹנוֹת שָׁמַיִם
הֵם כְּבָר לְשֵׁאל לֹא יְכוּלִים
אֵד מִשִּׁפְּחָתָם כְּאוֹבָה כְּפִלִּים.

והספק

קורין סופר

כּוֹכַב לָכֶת חֶסֶר שֵׁם
מְקִיף אֶת הַשָּׁמַשׁ מִמְרַחְתֵּיקִים.
סְבִיבוֹ מְעֻגְלִים סְגוּרִים שֶׁל חֲשֵׁךְ סְמִיךְ.
מִחֶסֶה מִפְּנֵי הָרִיק הַשּׁוֹמֵם
וְקַר. כָּל כֶּף קַר.
הַפְּאֵב מְעַבֶּה אֶת הַמְעֻגְלִים סְבִיבוֹ.
מִצְמִצֵּם אֶת אֹר הַשָּׁמַשׁ לְכֵדֵי הַבְּהוּב קַל.
כְּמוֹ תְּרִיס שֶׁבְּסִיבּוֹב אֲטִי סוּגֵר אֶת הַחֲשֵׁךְ
אֶל תּוֹךְ הַתְּדָר.
וְרַק הַצָּהָב הַמְּסֻנָּן מִבִּין הַתְּרִיצִים מִטִּיל סֶפֶק
שֶׁמָּא קִיָּם דְּבָר פֶּרֶט לַחֲשֵׁךְ.

אין מילים

רויטל משעלי

אין מלים שיכולות לתאר
את השואה שמתרקשת
מראות קשים
הרוגים שמספרם עולה מדי יום
חטופים נעדרים
שקלכו אל הלא נודע.
ואין מענה ואין תשובות
פצועים אזרחים וחיילים
שיצאו להגן על התושבים.
הדרום האדם והיפה
הפך לדרום שחר משחר.
איך מוצאים את המלים?

הלכתי אחר גילי

ענת טסלר-מסיקה

לגילי אדר, תלמידתי
תמיד בליבי

הֶלְכָתִי אַחַר

גִּילִי

מִלֵּאת הָאוֹר

קוֹפְצַת בְּהֶבֶל

שָׁרָה

עִם הַמַּבֵּט הַמְּזַרִי

מֵתוֹק שָׁלָה.

הֶלְכָתִי אַחַר גִּילִי

זוֹעֶפֶת

רִפְרָפוּ מִשְׁעָרָה

פְּרִפְרֵי אֵשׁ

גָּצִים אֲדָמוּגִים,

אִךְ בְּטָלָה כָּל זֹאת

כִּאֲשֶׁר סִלְחָה

וַחֲזָקָה.

הֶלְכָתִי אַחַר

גִּילִי

בְּחִלּוּמוֹת

וּפְגַשְׁתִּי שׁוֹב

שִׁי, שִׁירָה,

יְעֲלֵי וְאֶלְעָד

וְעוֹד אֲהוּבִים

יְלָדִים שְׁסִתָּתוּ לְבִי.

הוֹלַכְתִּי אַחַר

גִּילִי

הַיּוֹם בְּחֻדֵי

יְבָבוֹת אֶבֶל

הִדְהָדוּ בֵּין אֲבָנִים וְעֵצִים

גִּילִי הֶלְכָה לְאוֹר.

רק תבטיחו לי

מיה פולק

רק תבטיחו לי שִׁיחֹזר לְכָאן הָאֹר
שִׁפְרָחִים יִפְרָחוּ מִתּוֹךְ פֵּיחַ שָׁחַר
שִׁיִּלְדִים יִצְחָקוּ שׁוֹב נְטוּלֵי דְאָגוֹת
יִסְתַּלֵּק הַחֹשֶׁךְ
וְנוֹכַל פָּאן לְחַיּוֹת.

רק תבטיחו לי שִׁיחֹזר לְכָאן הָאֹר
בְּלִי אַגְדוֹת עַל יוֹנָה בְּצַבֵּעַ צָחֹר
מִי שֶׁעָשָׂה עֲוֹלוֹת בְּהִנָּפֶת דָּגָל
לֹא רָאוּי יִהְיֶה לְשִׂאת אֶת הַסִּמּוֹל
שֶׁל יוֹנָה לְבָנָה נוֹשֵׂאת עָלֶי זֵית
מִבְשָׂרֵת שְׁלוֹם וְהִגָּנָה עַל הַבַּיִת .

אם יחזר לְכָאן הָאֹר
סִימֹן שֶׁהַחֹשֶׁךְ הִתְנַדֵּף
זֶה הַדְּבָר הַיְחִיד שֶׁאֲמַשִּׁיךְ לְבַקֵּשׁ
וּלְעוֹלָם לֹא אֶתְעַיֵּף.

המתנה

יצחק רייכר

התמהמהות מכריעה

גורלות נחרצים

עמס האיבה

גובה חיים.

ושם חושך עמוק באדמה

הודי ארגוב

אור

היא לחשה

רק קרו אור

הוא לחש.

והנדנדה עוד בגן

היא שאלה

והמגלשה עוד עומדת

הוא שאל.

והבבות עוד מתכות

היא מקנה

והמכונות עוד נוסעות

הוא מקנה.

ושם בחשך עמק באדמה

העולם נעלם

קול ילד וילדה נאלם

ושם באור מעל האדמה

זעקותיהם מהדהדות.

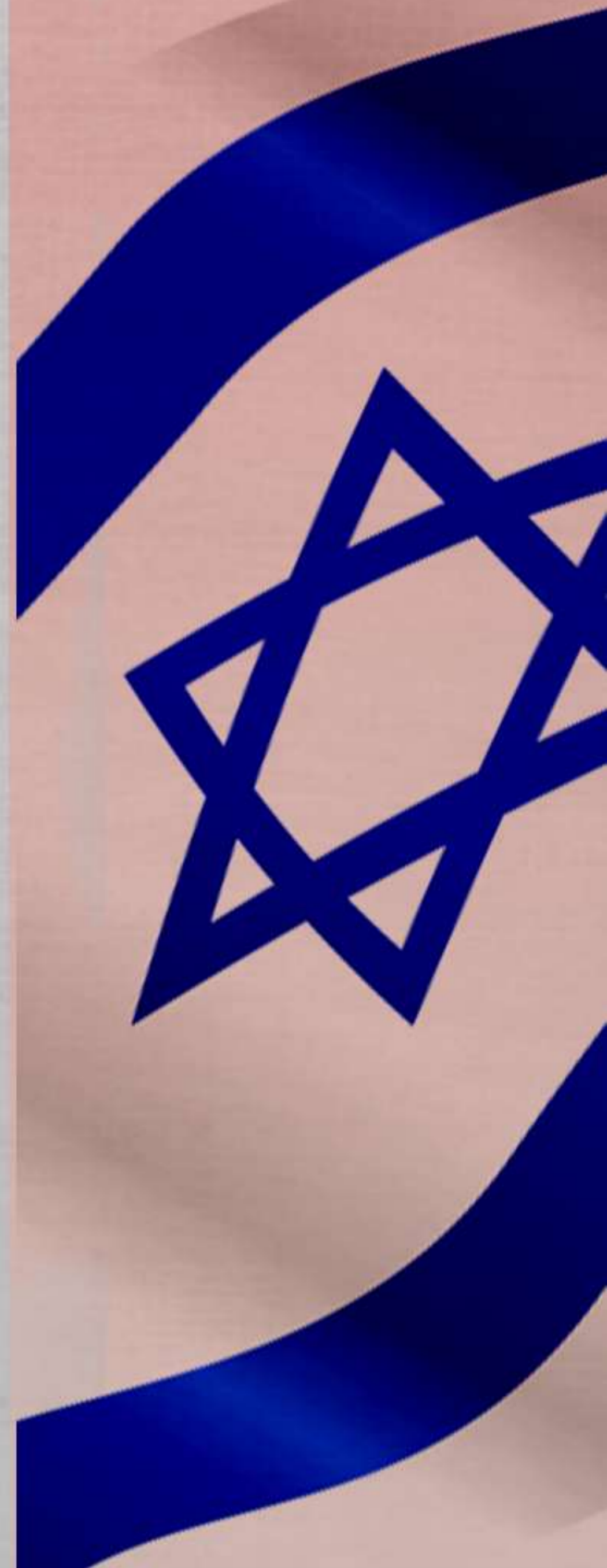

מילים שאינן עוד

שני מלכה

הַנְּשִׂימָה נְעֻתָקָה
אֶף קוֹל לֹא נִשְׁמַע
הַמְּלִים נִבְלְעוּ לְתֵהוֹם
וְהֵן נִשְׁרָפוֹת בָּהּ
אוֹת אַחַר אוֹת
אוֹתִיּוֹת כְּבָר לֹא פוֹרְחוֹת בְּאֹוִיר הַזֶּה
עֲשֹׂן מְמַלְמֵל מִתְפַּזֵּר בְּאֹוִיר שָׁחַר
שְׁחֹנֵק אוֹתֵנוּ
מְלִים רֵאשׁוֹנוֹת
מְלִים תְּדֻשּׁוֹת
מְלִים יַחֲפוֹת
מְלִים שְׁלֹא הִסְפִּיקוּ לְצֵאת לְאֹוִיר הָעוֹלָם
מְלִים שֶׁל תְּקוּהָה
מְלִים שֶׁחֲלָמוּ
מְלִים שֶׁנִּזְנְחוּ לְדַמָּם בְּלִי שְׂאֵף אֶחָד יִכְתֹּב אוֹתָן
אוּ יֶאֱסֹף אוֹתָן אֵלָיו
מְלִים.
מְלִים שֶׁהִשְׁתַּקּוּ
מְלִים שֶׁנִּשְׁחַטּוּ
מְלִים שֶׁנִּקְבְּרוּ לְלֹא רַחֲמִים בְּעוֹדוֹן
מְלִים.
מְלִים מִדְּמָמוֹת
מְלִים נִחְנָקוֹת
מְלִים נִעְדָּרוֹת
מְלִים שְׁבוּיּוֹת
מְלִים.
לְנֻצַח נִרְגֵּשׁ בְּחֶסְרוֹנוֹן
לְנֻצַח נִכְאָב אוֹתָן
מְלִים שֶׁאֵינָן עוֹד.

אין לילה

ירין נקטלוב

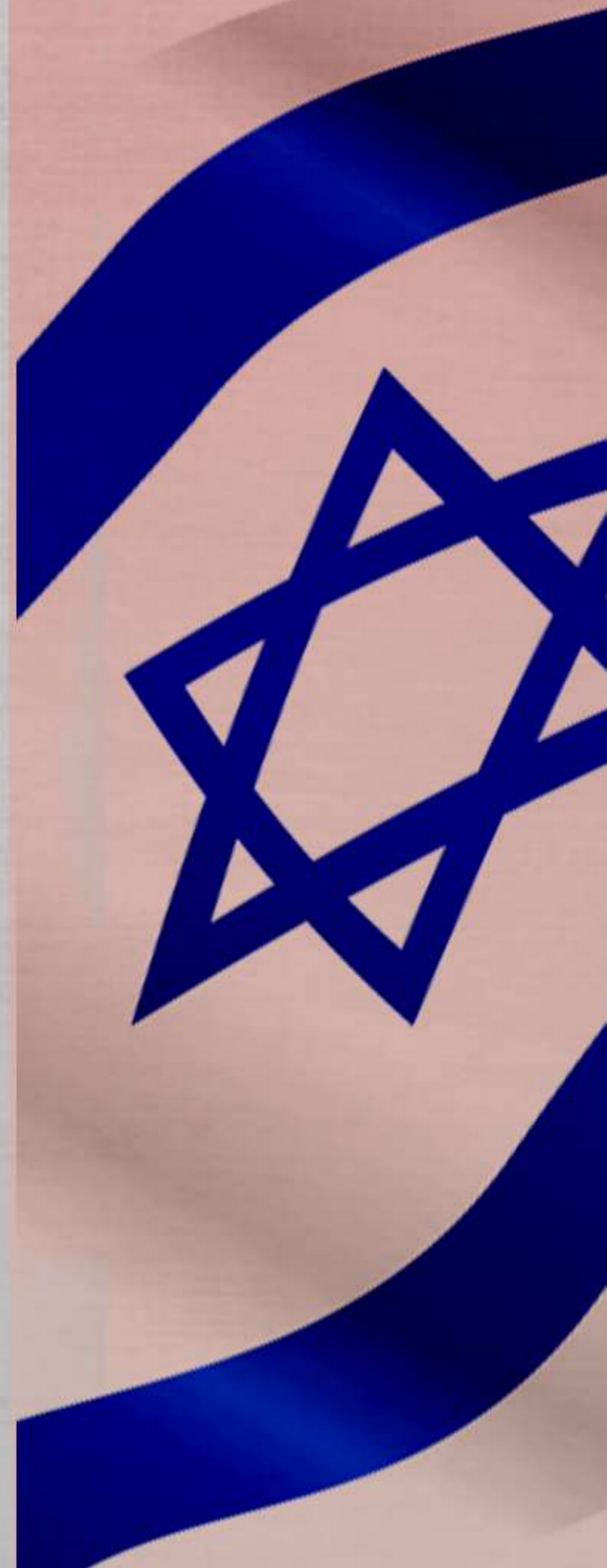
לא נדבר שלושה ימים
אני על הגדר
רגל פה רגל שם
שומר עלינו
כך אמרת לי.

והרגשתי את
קצוות גופי
נמחקים
את עמוד השדרה
דולק.

ונה כפר שבועים
אין לילה
מתעוררת בבהלה
הלב דופק
בודק שאני ערה.

ובמקלחת הדמעות מצליחות
למצא מקום
בשטף מים רוותחים
מקפת אנשים
אין מי שיתבק
אין מי שיבין.

ונה כפר שבועים
אין לילה
מתעוררת בבהלה
הלב דופק
בודק שאני ערה.

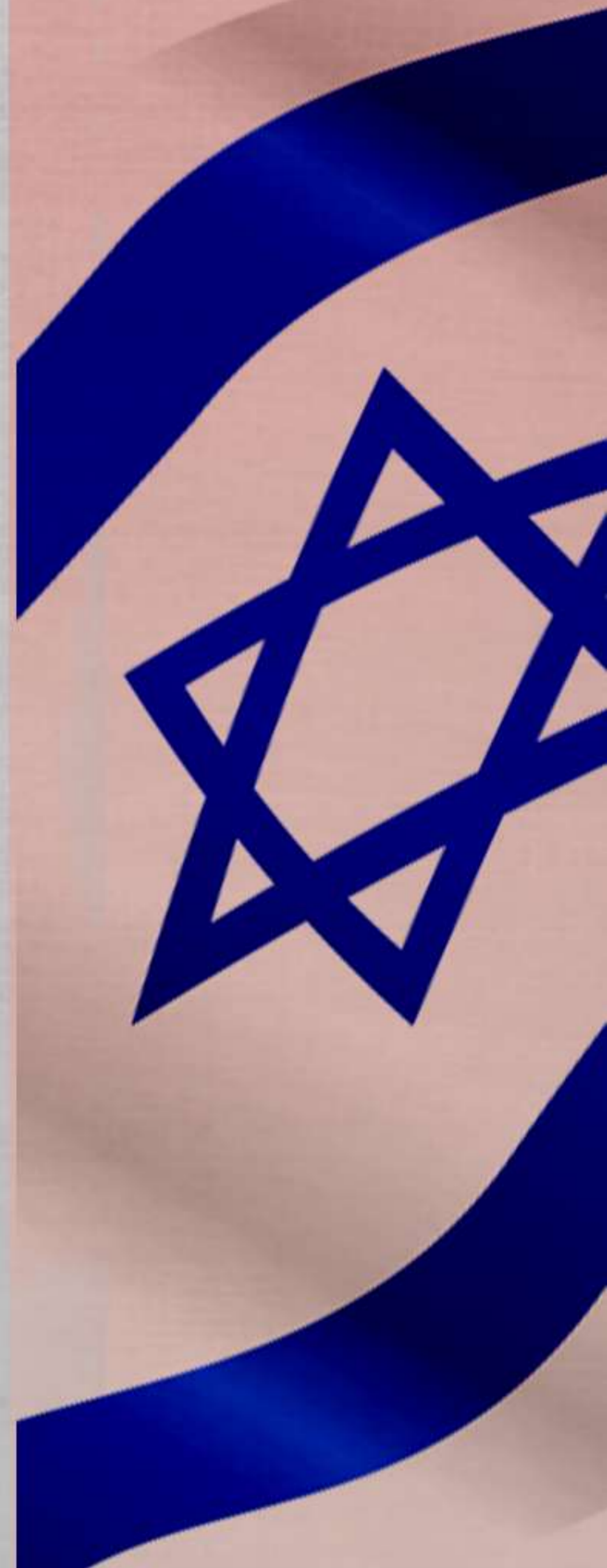
ביום מקולל כזה

לינור אליאב

אַצְּלִי

אִי אֶפְשֶׁר לְחַשֵּׁב
וְאִי אֶפְשֶׁר לְכַתֵּב
וְאִי אֶפְשֶׁר לְנַשֵּׂם
וְאִי אֶפְשֶׁר לְחַלֵּם
וְאִי אֶפְשֶׁר לְקוֹם
וְאִי אֶפְשֶׁר לִי פְלוֹם

רַק לְרֵאוֹת הַפֶּל
לְרֵאוֹת וְלִשְׁתֵּק
וְלִדְאֵג וְלִדְאֵג.

הריקוד

ראובן פרומר

...ואחר כך הִיא שָׁקְטָה!

רק רוח בקר קרירה ורפה נשבה בדומיה וסלסלה עמודי חול צהבהב
במערבולות טורנדו לשמים
ושקט

סביב גופות מרששות ושלדי מכוניות שרופות ומעוכות וריח תריף של
אבק שרפה מהול בפריחת אקליפטוס וזמזום דבורים עמלניות
שלא קבלו יום חפש
ושקט

עמדת הדייג'י ריקה, יריעות האהלים מתנופפים נכלמים וזרוע
הפטיפון מקפצת במעגל איך-סופי בתריצי התקליט ללא קול
ושקט

שקופות, לבנבנות, קלילות כמו הרוח עוזבות הנשמות אחת-אחת את
הגופות-הגויות הפזורות סביב-סביב וחוזרות אשה אל אחותה
להצטרף יחדו אל המעגל המתרחב והולך סביב "הבמה המרכזית"
ושקט

ושלובי ידים, בהדרכתו של מנצח סמוי לבוש שחרים, לצליליו הנוגים
של מחול המנות הן רוקדות במעגל שמתרומם ועולה ומטפס יחד
עם סלילי טורנדו החול לרקיע
והיא שקטה.

חור בלב

גלית גז

חַר בְּלֵב

חַר גָּדוֹל בְּמַרְכֵּז הַחֲזָה,

בוֹר לְלֹא תַחְתִּית,

עָנָן שָׁחַר שֶׁל צֶעַר,

כָּאֵב חֶסֶר גְּבוּלוֹת,

עֲצָב תְּהוֹמִי,

שֶׁבְרוֹן לֵב.

וּמִתוֹךְ הָאֶפֶל הַנוֹרָא

צוֹמְחִים נִצְיָנֵי תִקְוָה

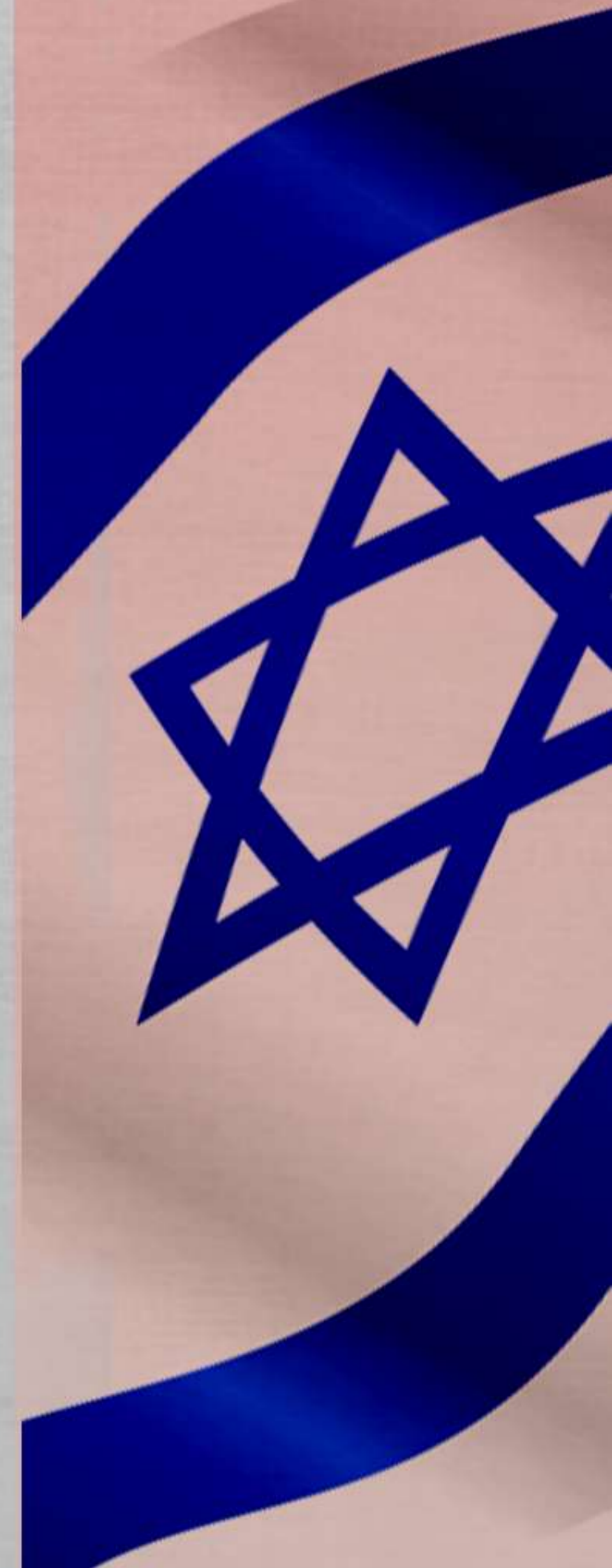
שֶׁל עֲרֵבוֹת הַדָּדִית,

אַחֲדוֹת,

תְּקוּמָה.

אַנְחָנוּ נִנְצָח,

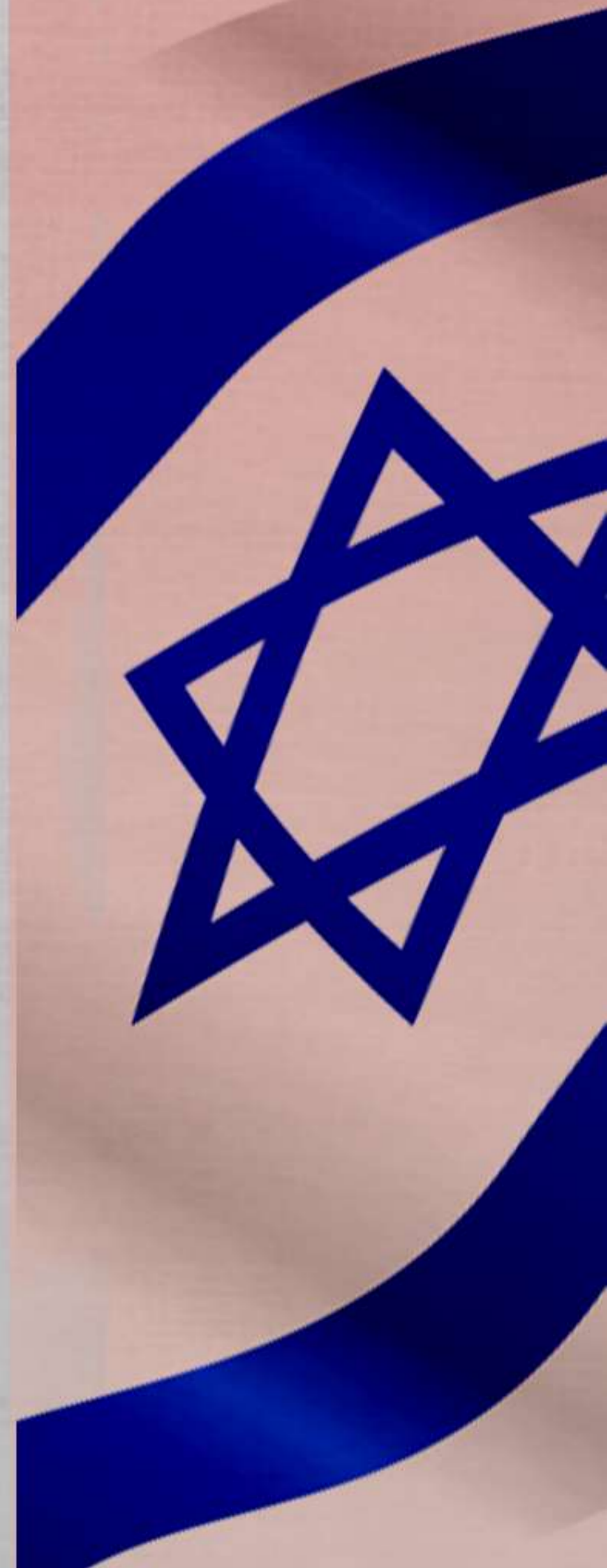
אִין לָנוּ בְּרָרָה.

מוטי לופו

צופר הרקבת הקלה הזהד בפסגת ההר האפלה
בין העצים העצובים ובכיות המלויים לשמע ברפת דין האמת
ונדמה לי ששמעתי את הפרוז: "תחנת אושויץ, תחנה סופית".

חייל לארצו

רחלה ברנס

כִּמָּה אֶתְּ יִפֶּה.

אוּ שְׂאֵת לֹהֶטֶת, אוּ שְׂאֵת קְפוּאָה.

וְאֲנִי שׁוֹנֵא אֶת זֶה,

שְׂאֵת מְלֵאָה בְּצַבָּעִים.

וְשִׂאֲנִי מְרַגֵּישׁ צָרָךְ לְהִגֹּן עָלֶיךָ.

לְעוֹלָם לֹא אוֹכֵל לְעֹזֵב אוֹתְךָ,

רַק אֶתְּךָ אֲנִי מְרַגֵּישׁ בְּטוֹת.

הַבֵּית שְׁלִי זֶה כָּאן,

בְּשִׁדָּה אוּ בַּגָּנָה,

גַּם בְּרַחוּב אֲנִי בַּבֵּית.

וְאוֹלֵי זֶה קִצָּת עֲצוּב

שֶׁבְּשׁוּם מְקוֹם אַחַר בְּעוֹלָם

אֲנִי לֹא מְרַגֵּישׁ בְּטוֹת.

אַבֵּל רַק אֶתְּךָ,

אֲנִי מְרַגֵּישׁ שָׁלֵם.

וְרַק אֶתְּךָ,

אֲנִי מְרַגֵּישׁ עֲצָמִי,

וּבְלִעְדֶיךָ...

אֲנִי לֹא אֲנִי.

טארק טרביה

מְתֵי נֹדָה
כִּי אֶת עֲצָמֵנוּ
נִטְשָׁנוּ
וְלֹא יָדְעָנוּ כִּי
נִטְשָׁנוּ
הִכְתֵּם שֶׁבֶלֶב
הוּא כְּאֵב
שְׁלֹא נָע
לֹא נִטַּשׁ
וְרַק...
אֶת עֲצָמֵנוּ.

שיר הרעים

גד קינר-קיסינגר

החמאס ירה בהם מלפנים.

המדינה ירתה בהם בגב.

התברר שאין צורך בבורות

כמו בפונאר או בבאבי יאר.

גם במישור פתוח אפשר לרצח יהודים.

ואפלו בלי להפשיט אותם.

הם ממילא חצי עירמים.

יום אחד יאספו בשדה שם ברעים

את הכפכפים, בקבוקי הוודקה, תרמילי הגב,

השק"שים, המשקפים הרמוסים, הנגידים הזרוקים,

ויסדרו אותם במוזאון:

כפכפים לחוד, בקבוקים לחוד, התרמילים לחוד,

הגרצחים לחוד, התטופים לחוד.

ולנצולים יקראו שורדי רעים

כדי שלא יצטירו כקרבות

ומישהו יכתב עליהם את "שיר הרעים"

שישירו ביום הזנועה והגבורה.

ותלמידי התיכון יסעו לרעים במקום לפולין.

זה יותר זול.

ומישהו ינאם: לא האמנו שבמדינת היהודים

יתכן פוגרום כזה. ומישהו יתקן אותו:

לא פוגרום. שואה שואה.

מתר להשוות.

ותשקט הארץ ארבעים דקות.

הבגידה

תות הרמס סאטורי

"ואחר כך הייתה שתיקה ולא היו אותות,
ולא היו מלים אלו ולא אחרות,
ואיש אינו מבין עוד מה קרה"
(מתוך "ואנחנו כתבנו מלים כגון", לאה גולדברג)

שיר אין תקנה:

אין סוף אין צדק:

עוד נותר על גרדום השלחן
הרשע בעיר ההריגה.

שחר הכפר נחנק

תחת שטיח העשן הלבן:

שבת הדפוס, קבוץ נמחק

זרקה קרקע בוגדנית.

ורק שטן אדני:

מצריחי העיר הזדונה

לקול הנקמה יצחק.

רוח מיכל שחר

אני סופה ואין בי נשימה.
אני סופה ואין בי נשימה. שומטת תכל עמק
שומטת את האור. לא יכולה בו לאחז
לחרט על לוח לב, לחרט שמחה וכאב

מבעד לאפלה שומעת צעדים
חשה נקישות
קלגסי המרצחים יורים,
שורפים ועורפים ראשים.
בחרפי תריס נשימה,
יורדת עלטה ואין בי נשימה
הפס התכל כבה.
כבה האור,
לבי נבקע ונחצה.

שולה ברנע

המיתר

נשנתק ברצחנות

מגוף התהודה

הפיק

את צליליו הנוגים ביותר

עד זעקה.

בין הבתרים

רבקה פישביין-עמנואל

וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֵלְטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עֹשֵׂן וְלִפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה. בראשית טו, יז

כִּי הָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
עֲצָרַת שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ
סְפוּנִים הָיוּ בְּרוּאֵי אֱלוֹהִים
תוֹךְ גִּיהֲנוֹם חֲשֹׁכַת בְּתִיָּהֶם
כִּי מְלֹאָה אֶרֶץ דָּמִים
וְעִיר מְלֹאָה חֲמָס
עַת שַׁחַת מוֹעֵד בּוֹרָא שַׁפְּחַ
בְּרִיתוֹ לְזַרְעוֹ לְתַן אֶרֶץ
הִיָּתָה לְאַחֻזֹת קִבְרֵי אַחִים
שְׂאֲרֵי רוּחַ שְׂיָרֵי גּוֹף
תָּם תּוֹרָתָם בְּקָרָא "זֹאת הַבְּרָכָה"
קִלְלַת חֲשָׁד עַל פְּנֵי אֲדָמָה אַרְוֶרָה
וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בִקָר
אַחֲרֵית.

וְלֹא נוֹדַע בְּעֵת הַהִיא
הָיֹת גְּזָרִים גְּזָרֵי אָדָם
מִבְּתָרִים בְּאַבְחַת סִפִּין וּמֵאַכְלָת
עֲקֻדַת עַם, זָבַח אֲמוּנָה וְדַעַת
וּבָאָה שְׁמֵשׁ.

וְלֹא נִגְלָה אֵיל בְּסַבָּף, לֹא מְלֹאָף
הַשׁוֹחֵט שַׁחַט וְהַשׁוֹרֵף שָׂרֵף
וְעֵלְטָה הָיָה.

צְפוּר לֹא צִיָּץ, עוֹף לֹא פָּרַח
אוֹד לֹא כָּבֵה, שָׂרֵף לֹא אָמַר קְדוֹשׁ
עוֹלָם כְּמִנְהַגּוֹ.

וַיְהִי תַנּוּר עֹשֵׂן עֲמוּד עָנָן
מוֹרָה דָּרָף כָּל חַי שְׁמָיו
בְּצֵאת נְשָׁמָתוֹ כִּי מֵת
אָדָם רְקִיעֵי אֶרֶץ מִבְּטַחַת
לִפִּיד אֵשׁ.

מסויטת

אורית סרן

לא נרדמת בלילות,

שומרת צעדיך אָמָא.

בַּיָּמִים הַמְּפֹלָצוֹת שְׁקֵטוֹת

רק בַּלַּיְלוֹת, כְּשֶׁמֶתְעוֹרֶרֶת אֲלֶיךָ,

הֵן זֹחֵלוֹת מִמִּתְבוֹאֵן תַּחַת הַמְּטוֹת.

גִּיהֲנוֹם בּוֹעֵר בְּיִשְׂרָאֵל

כָּאוֹס הַשְּׁתֵּלֵט עַל הַחַיִּים

וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם.

לא נרדמת בלילות,

טְרוּפֶת זַעֲהָ קָרָה

אֲנִי חֲרָדָה

לְכָל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ.

שׁוֹב וְשׁוֹב בּוֹדֶקֶת אֶת הַדָּלָת

לֹא מִצְּלִיחָה לְנַעַל אֶת הַחֲלוּמוֹת.

פְּעָמִים גָּסֵטְפוֹ בְּכַפִּיּוֹת מַעֲזָה

מִשְׁתּוֹלֵל בְּשִׁבְלֵי הַקְּבוּץ שְׁלִי,

מְקַלֵּל וְרוֹצֵחַ בְּגֶרְמָנִית.

פְּעָמִים הִנְאָצִים בְּאוֹשׁוּיץ

שׁוֹאֲגִים בְּרַחוּבוֹת הָרִיקִים בְּעָרְבִית:

'תִּפְסוּ אֶת הַיְלָדָה עִם הַשַּׁעַר הָאָרוֹךְ.

יֵשׁ לָהּ צִלְקֶת יָרַח עַל רֶגֶל שְׁמָאל,

בַּת מְנוֹת יְהוּדִיָּה!'

לא נרדמת בלילות

לְפַעְמִים אוֹבְדָת בֵּין גִּיהֲנוֹמִים,

בְּשִׁנְיָהֶם אֲנִי גּוֹרֶרֶת גּוֹפּוֹת

מִזְלָמָנִים וַיְלָדִים מִבְּתָרִים.

בַּלַּיְלוֹת הַלָּלוּ

לְמָרוֹת שְׁפַעַם אַחַר פַּעַם

רוֹצְחִים אוֹתִי

אֲנִי חַיָּה.

לְמָרוֹת הַגּוֹף הַכּוֹאֵב

לְמָרוֹת הָרִיצָה הַבְּלָתִי פּוֹסְקָת

וְסַחֲיַבַת הַגּוֹפּוֹת

מִתְעוֹרְרוֹת וּמְאִירוֹת

תְּקוּוֹת שְׁאִין לָהֶן שְׁמוֹת

יָרַח אֲבֵל

מִזְרִיחַ לֵילָה אַחֵר.

רק בסוף בסוף,

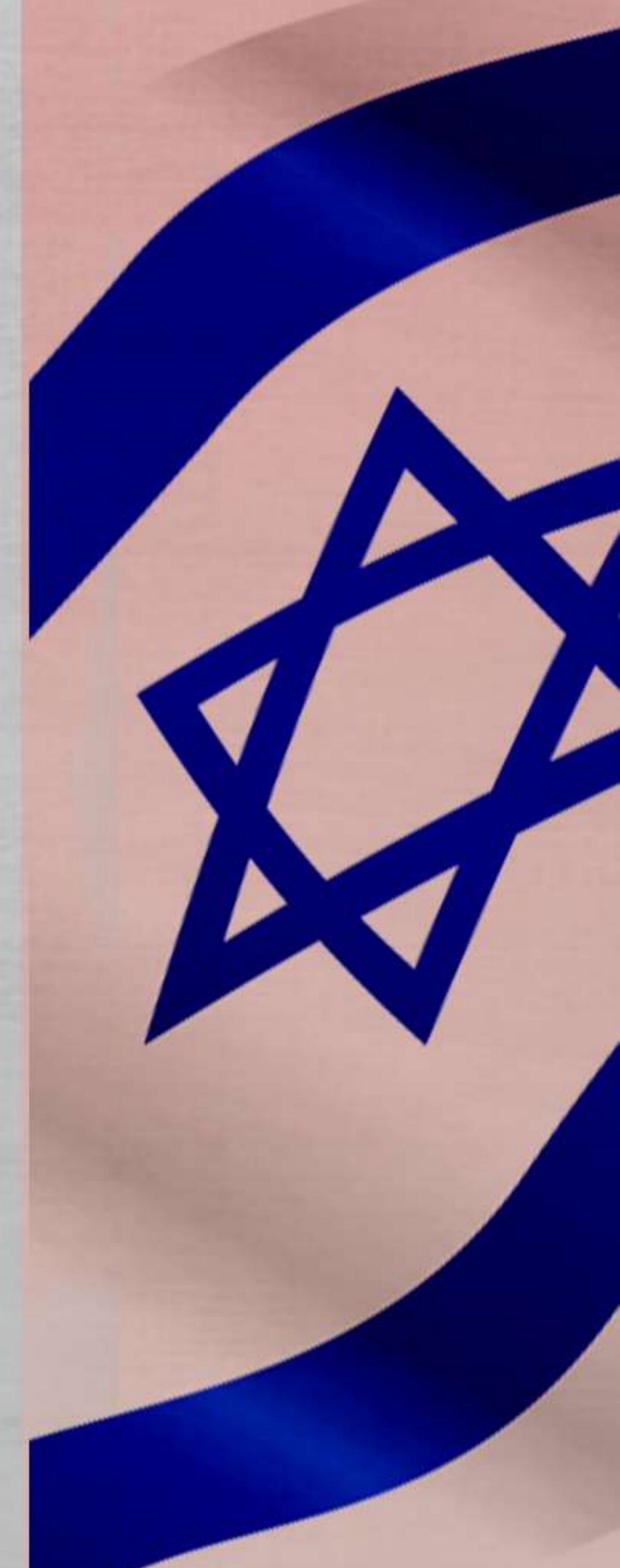
רָגַע לְפָנַי שְׁאֲנִי מִתְמוֹטֶטֶת

אֲהוּבֵי מִגִּיעַ

גּוֹזֵר לִי אֶת הַשַּׁעֲרוֹת

וּמִצִּיל אוֹתִי

וּדְמָעוֹת.

שקרים עולים בדם

גילי קימור

כל הנופלים מביטים עלינו מתגעגעים
כל הנופלים עצובים מביטים בַּיְאוּשָׁם
ספרו לנו שקרים יפים, כל כך רצינו להאמין
בגללם יהודים יקרים שלמו בדמם.

שקרים יפים צומחים
כמו פלגיות על קבר אחים
דקלמנו כמו עורים
שקרים שעושים לנו טוב
"ישראל התזקה בשכונה"
"שלום עושים עם אויבים"
אך המציאות יותר תזקה
ומחיר הדמים יגבה בקרוב.

שקרים יפים צומחים
כמו פלגיות על קבר אחים
דקלמנו כמו עורים
שקרים שעושים לנו טוב
"ישראל התזקה בשכונה"
"שלום עושים עם אויבים"
אך המציאות יותר תזקה
ומחיר הדמים יגבה בקרוב.

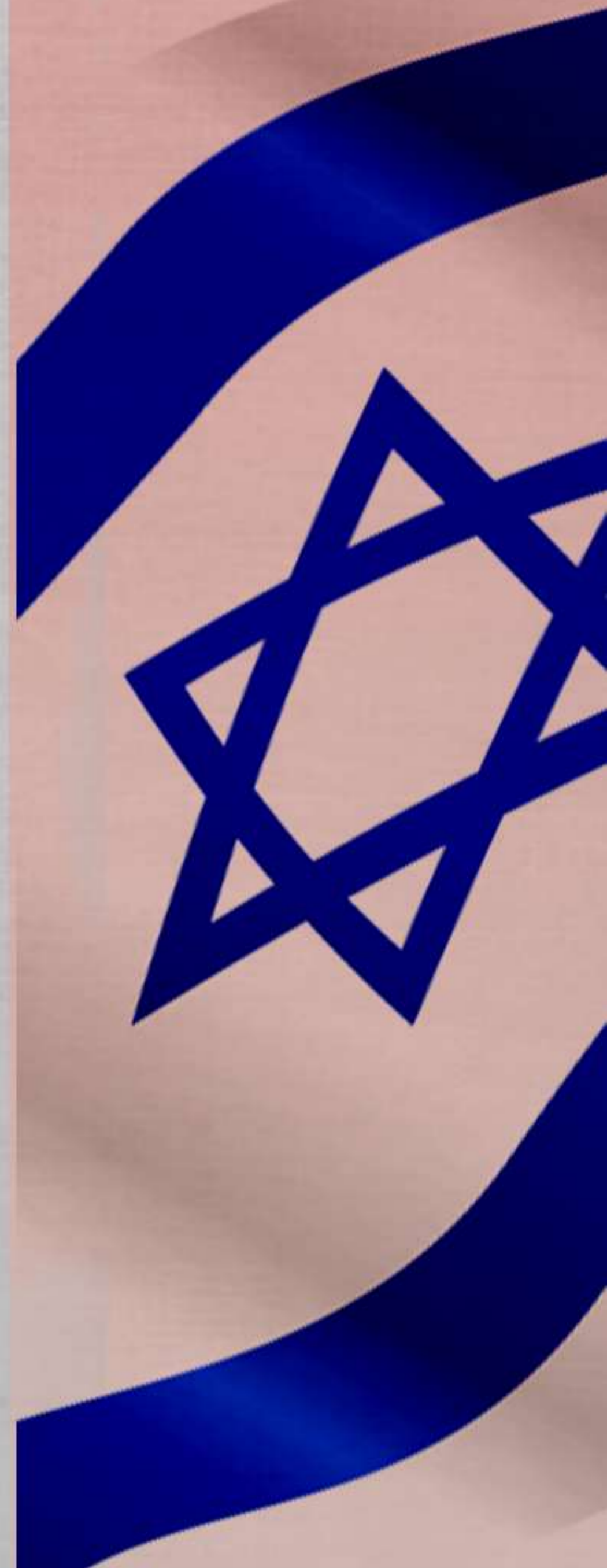
כלו כל הקצים,
חכים לאחד את היהודים
ילדי הטפשים רק רבים
לא קוראים את הכתבת
בעזה פעמונים זועקים
מהצפון מתחילים רעמים
אלהים אומר:
זמן להתעורר
המנעו מהתפת.

כל הנופלים שואלים:
האם היינו אחים?
כל הנופלים פועסים על כל העולם
אם אכן אנו אחים
למה חצי מהעם "בוגדים"?
ולחצי השני קוראים "בבוגים"
ולא סופרים אותם?

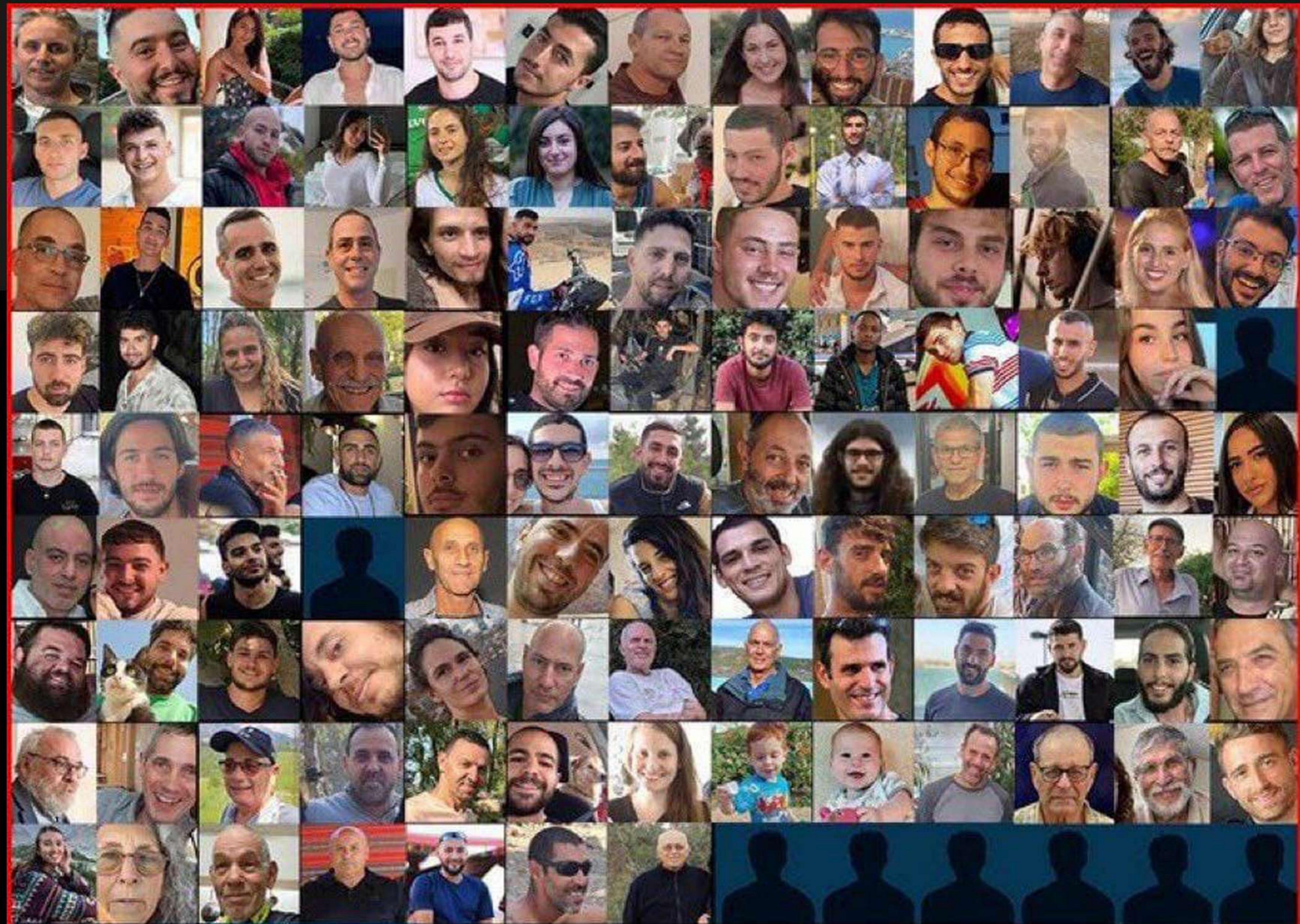
שקרים יפים צומחים
כמו פלגיות על קבר אחים
מתוך משקפים ורדות
התפללנו שיהיה לנו טוב
"ישראל התזקה בשכונה"
"שלום עושים עם אויבים"
האם נתעורר או נישן
עד בוא הסוף?

שקרים יפים צומחים כמו
פרחים על קבר אחים
דקלמנו כמו עורים
שקרים שעושים לנו טוב
"ישראל התזקה בשכונה"
"שלום עושים עם אויבים"
אך מחיר הדמים יגבה בקרוב.

כל הנופלים זועקים, היו נביאים שהזירו
כל הנופלים החולמים בכו על תקוות שהכזיבו
אנחנו לעגנו להם פי פחדנו מדבריהם
אטמנו אזנים עד שהמציאות הכתה בנו.

הביטו בהם! החזירו אותם הביתה!

121 hostages

16 bodies remain captive.

Total of 137

גברים. נשים. תינוקות. קשישים.
עדיין חטופים על ידי חמאס
[#BringThemHomeNow](#)

מייסד: אלירן דיין
עורך אחראי ונקדן: יאיר בן־חור
עורכים: אלירן דיין, יאיר בן־חור, רובי גורדון, עמליה ויניק, רוזי גולן
עיצוב גרפי: אלירן דיין

מוטיב (כתב עת) he.wikipedia.org/wiki/

motiv-magazine.co.il

info@motiv-magazine.co.il

facebook.com/motiv.magazine

bit.ly/motiv-whatsapp

bit.ly/motiv-youtube

instagram.com/motiv.magazine

יישומון "מוטיב" זמין להורדה חינם

